# מנורת המאור — שבועות



תפלת חג השבועות. דין של שני ימים טובים של חג השבועות בתפלה כדין ימים טובים של פסח, אלא שאומרים בחג השבועות את יום חג השבועות הזה, את יום טוב מקרא קדש הזה, זמן מתן תורתנו. ואם חל להיות בשבת, מזכיר של שבת באמצע ובחתימה. וגומרין ההלל. ומוציאין שני ספרי תורות, וקורין באחד חמשה בפרשת וישמע יתרו, מן בחדש השלישי עד סוף הפרשה. ואם חל להיות בשבת קורין זאת הפרשה עצמה שבעה. וקורא המפטיר בפרשת פנחס [מן וביום הבכורים] עד תמימים יהיו לכם ונסכיהם. ומפטירין ויהי בשלשים שנה. ושונים משניות פרק כיצד מפרישין את הביכורים. וביום טוב שני כמו ביום טוב ראשון, אלא שקורין בספר האחד בפרשת ראה, מן כל הבכור עד סוף הפרשה, וקורא המפטיר בספר השני וביום הבכורים, ומפטירין וה' בהיכל קדשו. ושונין משניות הכל חייבין בראייה.

ונהגו לומר באלו השני ימים של חג השבועות אזהרות לר' שלמה ן' גביירול, לפי שבי"ט של שבועות ניתנה תורה ובאזהרות אלו זוכר כל המצות, ונהגו לומר מצות עשה בי"ט ראשון ומצות לא תעשה בי"ט שני. ויש מקומות שנהגו לקרותן כשיחזור ש"צ תפלת מוסף. כשיגיע אל כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך, מתחילין האזהרות. ויש מקומות שקורין אותם אחר שמסיים ש"צ תפלת מוסף בקול רם, כדי שלא יפסיקו בתפלה. והאחרון מנהג יפה, וכן עמא דבר.

ואחר שמשלימין אזהרות אומר ש"צ קדיש תתקבל יהא שלמא רבא מן שמיא וכו'. ושונין הכל חייבין בראיה. ואומר קדיש על ישראל וכו'.